

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

24. rujna 2019.*

„Tužba za poništenje – Državne potpore – Program potpora uspostavljen od strane Italije u korist određenih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga – Troškovi vezani uz odsutnost radnika zbog majčinstva i pružanja pomoći ovisnim članovima obitelji – Doprinosi uplaćeni od strane države privatnim poduzetnicima – Odluka o nepodnošenju prigovora – Nepostojanje stavljanja u nepovoljan položaj na tržištu – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost”

U predmetu T-491/17,

Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo”, sa sjedištem u Pederobbi (Italija), koju zastupa G. Maso, odvjetnik

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju L. Armati i D. Recchia, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije od 27. ožujka 2017. o nepodnošenju prigovora u odnosu na program potpora uspostavljen od strane Italije u korist određenih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga [Državne potpore SA.38825 (2016/NN)] (SL 2017., C 219, str. 1.),

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Prek, predsjednik, F. Schalin (izvjestitelj) i M. J. Costeira, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

Rješenje

Okolnosti spora

1. Tužitelj, Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo”, talijansko je samostalno neprofitno javno tijelo koje ima status javne institucije za pomoć i dobrotvorni rad (IPAB) i koje pruža socijalnu i sanitarnu pomoć, primjerice starijim osobama ili osobama s invaliditetom. Europska

* Jezik postupka: talijanski

komisija je 20. svibnja 2014. zaprimila tužiteljevu pritužbu, koju su naknadno podržala druga samostalna neprofitna javna tijela, IPAB-i ili druga javna tijela koja pružaju usluge pojedincima (APSP) (u daljnjem tekstu: podnositelji pritužbe). Među njima devetnaest njih ima sjedište u Venetu (Italija).

- 2 U pritužbama je naznačeno da su, za razliku od samostalnih neprofitnih javnih tijela kao što su IPAB-i i APSP-ovi, samo privatni pružatelji socijalnih i sanitarnih usluga imali pristup sljedećim nacionalnim programima (u daljnjem tekstu: predmetne nacionalne mjere):
 - pristup sustavu osiguranja koji vodi Istituto nazionale per la previdenza sociale (Nacionalni zavod za socijalno osiguranje, Italija, u daljnjem tekstu: INPS) vezano uz troškove predviđene odredbama u području zaštite i potpore majčinstva i očinstva, predviđene s decreto legislativo n. 151 – Testo unico delle disposizioni legislative in materia di tutela e sostegno della maternità e della paternità, a norma dell'articolo 15 della legge 8 marzo 2000, n. 53 (zakonodavna uredba br. 151 koja sadržava konsolidirani tekst zakonodavnih odredbi iz područja zaštite i potpore majčinstva i očinstva u skladu s člankom 15. Zakona br. 53 od 8. ožujka 2000.), od 26. ožujka 2001. (redovni dodatak GURI-ju br. 93 od 26. travnja 2001., str. 1.), i
 - naknada troškova koje poslodavci snose za dopuste predviđene za radnike koji pružaju pomoć članovima svojih obitelji s teškim invaliditetom određena člankom 33. Zakona br. 104 – Legge quadro per l'assistenza, l'integrazione sociale e i diritti delle persone handicappate (Zakon br. 104, tzv. „Okvirni zakon za pomoć, socijalnu integraciju i prava osoba s invaliditetom”), od 5. veljače 1992. (GURI br. 39 od 17. veljače 1992. – redovni dodatak GURI-ju br. 30), za plaćeni dopust u trajanju dvije godine predviđen člankom 42. stavkom 5. zakonodavne uredbe br. 151 (članak 33. Zakona br. 104) i za druge vrste dopusta (zakonodavna uredba br. 151, izmijenjena zakonodavnom uredbom br. 115 od 23. travnja 2003.).
- 3 Prema navodima podnositelja pritužbe, IPAB-i i APSP-ovi koje su oni predstavljali izravno su snosili troškove vezane uz predmetne nacionalne mjere, pri čemu nisu imali mogućnost uplaćivati doprinose INPS-u i uživati u odgovarajućim uslugama (rodiljnom i očinskom dopustu) kao ni primati ikakve naknade od INPS-a (i u konačnici od države) za druge vrste dopusta. Prema njihovim navodima, takva situacija je za posljedicu imala selektivnu prednost i predstavljala državnu potporu privatnim pružateljima socijalne i sanitarne pomoći u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 4 Podnositelji pritužbe su dalje tvrdili da su, unatoč tome što ih se tradicionalno smatralo javnim tijelima pod državnom kontrolom u pogledu urednosti i opravdanosti njihova upravljanja te kako bi se spriječilo otuđenje njihove imovine, u stvarnosti bili samostalna tijela koja su se sama financirala te ih je stoga trebalo smatrati osobama privatnog prava. Tvrdili su da Talijanska Država mora izmijeniti njihov status i dopustiti im da sudjeluju u programu socijalne sigurnosti koji se temelji na osiguranju, tj. u programu koji provodi INPS.
- 5 Drugim riječima, podnositelji pritužbe su ukazali na nejednakost postupanja prema javnim i privatnim pružateljima socijalnih usluga po pitanju pokrivenosti pružanja određenih usluga radnicima kao i činjenicu da ih je Talijanska Država klasificirala kao javna, a ne privatna tijela.
- 6 U dopisima od 6. i 8. kolovoza 2014. službe Komisije su talijanskim vlastima podnijele verzije pritužbi koje nisu bile povjerljive prirode. Talijanske vlasti su odgovorile dopisom od 25. rujna 2014. Službe Komisije su zatražile dodatne podatke 10. prosinca 2014. Službe Komisije su 7. svibnja 2015. od talijanskih vlasti telefonskim putem zatražile dostavu dodatnih podataka. Talijanske vlasti na to su odgovorile dopisom od 5. lipnja 2015. Dopisom od 5. kolovoza 2015. službe Komisije su poslale talijanskim vlastima novi zahtjev za podatke, na koji su talijanske vlasti odgovorile 12. listopada 2015.
- 7 Službe Komisije su 16. ožujka 2016. uputile podnositeljima pritužbe dopis s preliminarnom procjenom, u kojem su zaključile da mjera u pitanju ne predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Podnositelji pritužbe su na to odgovorili 13. i 22. travnja 2016. dostavivši više podataka i

tražeći od službi Komisije preispitivanje njihova stajališta. Dopisom od 19. svibnja 2016. službe Komisije su potvrdile svoju preliminarnu procjenu u skladu s kojom mjera u pitanju ne predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Dopisom od 26. svibnja 2016. podnositelji pritužbe su zatražili od službi Komisije da prethodna utvrđenja utvrde u službenoj odluci. Slijedom toga, Komisija je 27. ožujka 2017. donijela odluku C(2017) 1939 *final* vezano uz državne potpore SA.38825 „Navodne državne potpore u korist privatnih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga” (u daljnjem tekstu: osporavana odluka). Kako su kriteriji sadržani u članku 107. UFEU-a za kvalifikaciju mjere državnom potporom kumulativni, Komisija se samo o kriteriju selektivnosti izjasnila konačno te se, podredno, izjasnila o postojanju prednosti, u cilju utvrđivanja da navedene mjere ne predstavljaju državne potpore.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 8 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 1. kolovoza 2017. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 9 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 9. studenoga 2017. Komisija je istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda.
- 10 Stoga je obrada zahtjevâ za intervenciju koje su podnijeli Ipab di Vicenza 13. listopada 2017., Ipab Casa Gino e Pierina Marani 23. listopada 2017., Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella 9. studenoga 2017., Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo” 10. studenoga 2017. u potporu zahtjevu tužitelja i Republika Italija 22. studenoga 2017. u potporu zahtjevu Komisije obustavljena u skladu s člankom 144. stavkom 3. Poslovnika.
- 11 Tužitelj se 5. siječnja 2018. očitovao o prigovoru nedopuštenosti.
- 12 Postupak je odlukom predsjednika drugog vijeća Općeg suda od 13. travnja 2018. prekinut u skladu s člankom 69. točkom (b) Poslovnika do odluke Suda kojom se završava postupak u spojenim predmetima Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, upisanim pod oznakama C-622/16 P do C-624/16 P.
- 13 Presudom od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), Sud je potvrdio dopuštenost tužbi u navedenim predmetima na temelju posljednjeg dijela rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 14 Mjerom upravljanja postupkom od 7. studenoga 2018. stranke su pozvane navesti Općem sudu učinke presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C 622/16 P do C 624/16 P, EU:C:2018:873), koje smatraju relevantnima za ovaj predmet. Komisija i tužitelj su na pitanje Suda odgovorili 19. odnosno 23. studenoga 2018.
- 15 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi osporavanu odluku;
 - utvrdi postojanje još jedne mjere državne potpore koja dopušta samo privatnim pružateljima socijalnih i sanitarnih usluga sudjelovanje u programu osiguranja koji provodi INPS u pogledu troškova predviđenih odredbama u području zaštite i potpore majčinstva i očinstva;
 - utvrdi da jedna ili obje mjere državnih potpora mogu biti ukinute zakonodavnim izmjenama;

– utvrdi da obje gore navedene mjere predstavljaju državne potpore s obzirom na to da ispunjavaju uvjete za državne potpore u smislu članka 107. UFEU-a, što je Komisija razmotrila u svoja dva prethodna mišljenja od 16. ožujka i 19. svibnja 2016., ali ne i u osporavanoj odluci;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

16 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu zbog nedopuštenosti;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravni okvir

17 Na temelju članka 130. stavaka 1. i 7. Poslovnika, ako tuženik to zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti ili nenadležnosti bez ulaženja u raspravljanje o meritumu.

18 U predmetnom slučaju, s obzirom na to da je Komisija zahtijevala da se donese odluka o nedopuštenosti, Opći sud, s obzirom na to da smatra da raspolaže s dovoljno podataka u spisu, odlučit će bez nastavljanja postupka.

19 U prigovoru nedopuštenosti Komisija smatra da činjenična i pravna osnova tužiteljeva zahtjeva ne proizlaze iz teksta tužbe na jasan i razumljiv način kao i da tužbeni zahtjev prekoračuje okvire predmeta tužbe za poništenje. Komisija također smatra da je tužba nedopuštena u smislu posljednjeg dijela rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

20 Tužitelj osporava argumente Komisije. Tužitelj smatra da je tužba dovoljno jasna i da Opći sud može utvrditi da predmetne nacionalne mjere predstavljaju državne potpore unatoč tome što se Komisija u osporavanoj odluci očitovala samo o kriteriju selektivnosti i, podredno, o postojanju prednosti u smislu članka 107. UFEU-a. Tužitelj ističe kako je tužba dopuštena u skladu s posljednjim dijelom rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Naime, tužitelj smatra da osporavana odluka predstavlja regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere, koji izravno utječe na njegov pravni položaj. Tužitelj se u tom pogledu poziva na presudu od 6. studenoga 2018., *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci* (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

21 Opći sud smatra svrsishodnim ispitati dopuštenost tužbe u pogledu posljednjeg dijela rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a prije ispitivanja, prema potrebi, ostalih razloga nedopuštenosti koje je istaknula Komisija. Kao što je navedeno u točki 20. ovog rješenja, iz navedene odredbe proizlazi da svaka fizička i pravna osoba ima pravo pokrenuti postupak protiv regulatornih akata koji se na njih izravno odnose i koji ne podrazumijevaju provedbene mjere. S obzirom na okolnosti u ovom predmetu, Opći sud smatra svrsishodnim prvo ispitati kriterij izravnog utjecaja te po potrebi i druge kriterije iz posljednjeg dijela rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

22 U vezi s kriterijem izravnog utjecaja, tužitelj posebno ističe kako se osporavana odluka na njega izravno odnosi s obzirom na to da odluka dopušta Republici Italiji primjenu povoljnijeg programa za privatne poduzetnike pružatelje socijalnih i sanitarnih usluga u pogledu troškova radne snage te automatski proizvodi pravne učinke isključivo na temelju prava Europske unije bez drugih posrednih propisa, a ta činjenica Republici Italiji dopušta primjenu povoljnijeg programa u pitanju. Tužitelj podsjeća da Komisija ne osporava da, poput dvadeset i jednog javnog tijela koja su Komisiji uputila pritužbu 2014. vezano uz nezakonite državne potpore, i on posluje na talijanskom tržištu socijalnih i sanitarnih usluga u konkurenciji s privatnim pružateljima. Javna tijela imaju jednake prihode kao i privatni pružatelji usluga, dok istovremeno imaju veće troškove zbog predmetnih nacionalnih mjera. Pritužba koju je

podnijelo dvadeset i jedno javno tijelo i tužba kvantificiraju opseg stvarne štete koju javni pružatelji socijalnih i sanitarnih usluga trpe u odnosu na privatne pružatelje usluga zato što ne mogu koristiti predmetne nacionalne mjere jer su one rezervirane samo za privatne pružatelje usluga. Naime, s obzirom na to da trošak plaća predstavlja najveći trošak (otprilike 70 % prihoda) za pružatelje socijalnih i sanitarnih usluga, tužitelj pojašnjava da on u biti trpi štetu u iznosu otprilike 528 000 eura godišnje zbog toga što ne može koristiti predmetne nacionalne mjere. Tužitelj dalje pojašnjava kako je činjenica, koja ga, u svrhu članka 107. UFEU-a, u svojstvu javnog tijela razlikuje od privatnih poduzetnika koji pružaju jednake usluge, upravo tržište pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga kako ga definira legge n. 328 – Legge quadro per la realizzazione del sistema integrato di interventi e servizi sociali (Zakon br. 328, Okvirni zakon za provedbu integriranog programa intervencija i socijalnih usluga od 8. studenoga 2000. (GURI br. 265 od 13. studenoga 2000. – redovni dodatak GURI-ju br. 186, str. 1.).

- 23 Potrebno je podsjetiti da, u skladu s ustaljenom praksom Suda, uvjet prema kojem se odluka koja je predmet zahtjeva mora izravno odnositi na fizičku ili pravnu osobu predviđen u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a predviđa da dva kriterija budu kumulativno ispunjena, kao prvo, da osporavana mjera proizvodi izravne učinke na pravni položaj pojedinca i, kao drugo, da ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast adresatima koji su zaduženi za njezinu provedbu koja je isključivo automatske prirode i proizlazi iz samih propisa Unije, bez primjene drugih posrednih propisa (vidjeti presudu od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 42. i navedenu sudsku praksu).
- 24 Što se tiče posebno propisa koji reguliraju državne potpore, treba naglasiti da je njihov cilj očuvati tržišno natjecanje. Tako se u ovom području, na temelju činjenice da odluka Komisije nema utjecaj na učinke nacionalnih mjera u pogledu kojih je tužitelj u svojoj pritužbi toj instituciji istaknuo da nisu spojive s tim ciljem i da ga stavljaju u nepovoljan položaj na tržištu, može zaključiti da ta odluka izravno utječe na njegov pravni položaj, osobito na njegovo pravo da ne trpi posljedice predmetnih nacionalnih mjera koje narušavaju tržišno natjecanje, na temelju odredbi UFEU-a u području državnih potpora (vidjeti presudu od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 43. i navedenu sudsku praksu).
- 25 Međutim, treba podsjetiti da se zaključak o postojanju izravnog utjecaja na tužitelja ne može izvesti samo iz potencijalnog postojanja konkurentskog odnosa (vidjeti presudu od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 46. i navedenu sudsku praksu).
- 26 Naime, budući da je uvjet izravnog utjecaja da osporavani akt proizvodi izravne učinke na tužiteljev pravni položaj, sud Unije dužan je provjeriti je li tužitelj izložio relevantne razloge zbog kojih ga odluka Komisije može staviti u nepovoljan položaj na tržištu i prema tome utjecati na njegov pravni položaj (presuda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 47.).
- 27 Tužitelj u biti ističe da zbog osporavane odluke trpi štetu u pogledu većih troškova plaća koje izdvaja u odnosu na privatne pružatelje socijalnih i sanitarnih usluga koji su korisnici predmetnih nacionalnih mjera koje je Talijanska Država održala na snazi na temelju osporavane odluke.
- 28 U tom pogledu treba podsjetiti da su tužitelji u predmetima koji su rezultirali presudom od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci, C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 50.), uspjeli dokazati da

su se njihove ustanove nalazile u neposrednoj blizini tijela koja su *a priori* imala pravo na nacionalne mjere razmatrane u predmetnoj odluci, da su se bavile djelatnostima sličnim njihovima i da su stoga djelovale na istom tržištu usluga i na istom geografskom tržištu.

- 29 U ovom predmetu valjda utvrditi da sama činjenica da je šteta nastala zbog većih izdataka za plaće u odnosu na izdatke privatnih operatera prisutnih na talijanskom tržištu „socijalnih i sanitarnih usluga” nije sama po sebi dovoljna da na relevantan način ukaže na razloge zbog kojih bi osporavana odluka mogla staviti tužitelja u nepovoljan položaj na tržištu i prema tome utjecati na njegov pravni položaj. S tim u vezi treba pojasniti da se predmetne nacionalne mjere načelno odnose na privatne operatere u Italiji, a ne na pojedine usluge ili geografsko tržište. Osim toga, treba naglasiti da, iako se Zakon br. 328 kao okvirni zakon odnosi na pružatelje socijalnih i sanitarnih usluga, on sadržava smjernice načelne prirode o organizaciji sektora, ali ne i precizne tržišne elemente koji bi omogućili da se utvrdi postoji li među svim operaterima kojih se taj zakon tiče konkurentski odnos.
- 30 U tim okolnostima potrebno je utvrditi je li tužitelj na primjeren način opisao tržište na kojem djeluje i pojasnio s kojim se subjektima koji mogu biti korisnici predmetnih nacionalnih mjera nalazi u konkurentskom odnosu, a sve u cilju razjašnjenja negativnog učinka koji bi nacionalne mjere sadržane u osporavanoj odluci mogle imati na konkurentnost tužitelja.
- 31 U tom pogledu treba utvrditi da tužitelj pruža socijalne i sanitarne usluge te da, kako proizlazi iz spisa, ima sjedište u općini Pederobba u regiji Veneto. Tužitelj smatra da se nalazi u konkurentskom položaju u odnosu na privatne pružatelje socijalnih i sanitarnih usluga. Tužitelj nabraja određene poduzetnike iz drugih država članica Unije sa sjedištem u Italiji koji djeluju u istom sektoru kako bi dokazao da je kriterij utjecaja na trgovinu između država članica u smislu članka 107. UFEU-a u ovom slučaju ispunjen.
- 32 Ipak, kao prvo, treba navesti da tužiteljevi argumenti i elementi navedeni u točki 31. ovog rješenja nisu dovoljni kako bi se utvrdilo relevantno tržište i konkurentski odnos na tržištu. Naime, tužitelj ističe samo socijalne i sanitarne usluge navodeći da, primjerice, pruža skrb starijim osobama, ali bez preciziranja uvjeta pod kojima pruža navedene usluge i bez pojašnjenja odnosi li se izraz „socijalne i sanitarne” usluge na jedno zasebno tržište ili više različitih tržišta usluga. Naime, navedeno ne proizlazi jasno iz pisanih navoda tužitelja te se čini da se tužitelj referira na sektor, a ne na zasebno tržište. U prilog takvom dojmu ide i činjenica da tužitelj navodi više vrsta usluga u skladu sa Zakonom br. 328, na koji se poziva. Kao primjer, tužitelj nabraja poduzetnike koji pružaju „socijalne i medicinske” usluge, „zdravstvene” usluge te usluge u „područjima zdravstvenog i socijalnog smještaja” ili poduzetnika koji nude „smještaj u domovima za starije osobe”.
- 33 Nadalje, iz spisa nije razvidno na kojem geografskom tržištu tužitelj djeluje. Tužitelj samo navodi da djeluje na talijanskom tržištu bez dodatnog pojašnjenja. Istovremeno, tužitelj nabraja strane subjekte i subjekte koji djeluju u više talijanskih regija, poput Emilije i Romanje, Lacija, Ligurije, Lombardije, Pijemonta, Apulije, Toskane, Sardinije i Veneta. Tužitelj također navodi da ima sjedište u općini Pederobba. Međutim, pomoću navedenih informacija nije moguće zaključiti na kojem geografskom tržištu tužitelj smatra da zapravo djeluje, tim više što uvjeti pod kojima se socijalne i sanitarne usluge pružaju nisu pobliže određeni. Tužitelj ne navodi jasno pružaju li se takve usluge na lokalnoj, regionalnoj, državnoj ili međunarodnoj razini.
- 34 Drugo, treba navesti da tužitelj nije precizirao za koje subjekte, koji bi mogli biti korisnici predmetnih nacionalnih mjera, smatra da se s njime nalaze u konkurentskom odnosu. Naime, u nedostatku konkretnih informacija u tom pogledu, tužitelj ne može dokazati da je stavljen u nepovoljan položaj na tržištu. U tom pogledu treba precizirati da se, kako je navedeno u točki 25. ovog rješenja, činjenica postojanja izravnog utjecaja na tužitelja ne može temeljiti samo na potencijalnom postojanju konkurentskog odnosa. Stoga nije dovoljno navesti apstraktni koncept poput privatnih operatera ili nabrojati poduzetnike koji djeluju u istom sektoru, kako to čini tužitelj, već objasniti kako i zašto bi se navedeni poduzetnici trebali smatrati tužiteljevim konkurentima.

- 35 S obzirom na navedena razmatranja, u nedostatku pojašnjenja navedenih u točkama 32. do 34. ovog rješenja, trebalo je odlučiti da tužitelj nije na primjeren način, u skladu sa sudskom praksom iz točke 26. ovog rješenja, izložio razloge zbog kojih bi ga osporavana odluka mogla staviti u nepovoljan položaj na tržištu i stoga imati učinak na njegov pravni položaj, slijedom čega kriterij izravnog utjecaja nije zadovoljen u ovom slučaju.
- 36 Iz navedenog proizlazi da tužbu u cijelosti treba odbaciti kao nedopuštenu, pri čemu nije potrebno izjasniti se o ostalim kriterijima posljednjeg dijela rečenice članka 263. četvrtog stavka UFEU-a i ostalim razlozima nedopuštenosti koje je navela Komisija.
- 37 U skladu s člankom 144. stavkom 3. Poslovnika, kad tuženik podnese prigovor nedopuštenosti ili nenadležnosti iz članka 130. stavka 1. tog poslovnika, o zahtjevu za intervenciju odlučuje se tek nakon odbijanja prigovora ili odgode odlučivanja o njemu do odluke o meritumu. Usto, u skladu s člankom 142. stavkom 2. Poslovnika, intervencija je akcesorna glavnom postupku i gubi svoju svrhu, među ostalim, kad je tužba proglašena nedopuštenom.
- 38 U ovom predmetu, s obzirom na to da je tužba odbačena u cijelosti, postupak po zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo” i Republika Italija valja obustaviti.

Troškovi

- 39 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 40 Budući da tužitelj nije uspio u svojem zahtjevu, valja mu pored vlastitih troškova naložiti snošenje troškova Komisije, u skladu s njezinim zahtjevom.
- 41 U skladu s člankom 144. stavkom 10. Poslovnika, Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadella, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo” i Republika Italija svaki snose svoje troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

rješava:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino e Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadelli, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo” i Republika Italija.**
- 3. Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo” nalaže se snošenje troškova.**

- 4. Ipab di Vicenza, Ipab Casa Gino i Pierina Marani, Ipab Centro Residenziale per Anziani di Cittadelli, Azienda Pubblica dei Servizi alla Persona „Grimani Buttari – residenze per Anziani in Osimo” i Republika Italija svaki snose svoje troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.**

U Luxembourggu 24. rujna 2019.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
M. Prek